

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. L.**, zastoupeného JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Michálkovická 108, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.9.2011 č.j. X, **o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2011, o invalidním důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna** advokátky JUDr. Libuše Šmehlíkové **se určuje částkou 2.880,- Kč**, která jí bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.9.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7.6.2011, kterým žalobci zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění

pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 9.5.2011 není invalidní. Dle tohoto posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobce ze dne 25.8.2011. Podle tohoto posudku byla určena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve výši 20% a byla stanovena podle kapitoly X, oddíl B, položky 3, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, kterou na výzvu soudu doplnila žalobci ustanovená zástupkyně z řad advokátů. Žalobce namítal nesprávné posudkové zhodnocení, tak jak bylo provedeno lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ, zejména co se týče hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti. Současně namítal, že pro jeho další onemocnění, která nejsou méně významná, mělo být u něj přistoupeno ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti o dalších 10%. Namítal také, že žalovaná se ve vypořádání námitek nezabývala hodnocením míry poklesu pracovní schopnosti ve vztahu k těmto dalším zdravotním postižením.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 19.9.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 17.5.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl posouzen jako částečně invalidní od 1.4.2003. Jako částečně invalidní byl také posouzen při kontrolní lékařské prohlídce konané v roce 2005. Dalším kontrola trvání invalidity byla u žalobce provedena až v dubnu 2010 se závěrem, že byl do 31.12.2009 nadále částečně invalidní a v období od 1.1.2010 do 31.3.2010 byl invalidní v prvním stupni. Od 1.4.2010 žalobce již invalidní není v žádném stupni. Dne 24.3.2011 podal žalobce žádost o invalidní důchod. Na základě této jeho žádosti posoudil žalobcův zdravotní stav lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné se závěrem, že žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost podle kapitoly X, oddílu B, položky 3, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o 20%. Žalovaná na základě tohoto posudkového hodnocení vydala rozhodnutí ze dne 7.6.2011, kterým žádost žalobce o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným rozhodnutím. Jak shora uvedeno, toto rozhodnutí odůvodnila žalovaná zejména posudkem ze dne 25.8.2011, podle kterého žalobce není invalidní, když pokles pracovní schopnosti u něj činí podle kapitoly X, oddílu B, položky 3, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 10%.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře a posudkového spisu vedeného u OSSZ v Karviné, jakož i z lékařské dokumentace předložené žalobcem. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla posudková komise v případě žalobce lehké funkční postižení při poruše štítné žlázy (poradiační hypothyroidní onemocnění), a to s ohledem na uváděné potíže s tím související, jako únavnost, dušnost při námaze, významnou nadváhu, která též částečně souvisí s tímto onemocněním a částečně souvisí i s hyperalimentací – nadměrným příjmem kalorií. Poradiační hypothyroidní onemocnění je na substituční léčbě uspokojivě kompenzováno a funkční postižení hodnotí posudková komise jako lehké. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou arteriální hypertenze s minimálním postižením, kontrolována léčbou a astma bronchiální, t.č. pod kontrolou, bez pravidelné léčby. Uvedená další dvě onemocnění již nezvyšují procentní míru poklesu pracovní schopnosti dané základním onemocněním. Uvedené rozhodující zdravotní postižení odpovídá podle PK MPSV ČR kapitole IV, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 15%. PK MPSV ČR dodala, že posudkově zdravotní stav žalobce neodpovídá hodnocení podle kapitoly IV, položka 1c a 1d přílohy k vyhlášce č. 259/2009 Sb. Její hodnocení je sice odlišné od lékařů Lékařské posudkové služby ČSSZ, avšak tato odlišnost nemá na výsledek posouzení podstatný vliv.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 19.9.2011 nebyl žalobce invalidní v žádném stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 15% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise v diagnostickém souhrnu postihla veškerá zdravotní omezení žalobce a při vypracování posudku vycházela z jeho kompletní zdravotní dokumentace. V posudku také vysvětlila své odlišné posudkové

stanovisko na rozdíl od posudku podaném lékařem ČSSZ v rámci námitkového řízení. Toto odlišné hodnocení spočívalo ve stanovení poklesu pracovní schopnosti žalobce, avšak zároveň se shodlo s předchozími posudky v tom, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované 19.9.2011 invalidní v žádném stupni nebyl.

Jelikož u žalobce k datu 19.9.2011 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 7.6.2011, jímž žalobci invalidní důchod podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů nepřiznala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovené právní zástupkyni žalobce přiznal soud odměnu za zastupování žalobce v tomto řízení v celkové výši 2.880,- Kč představující odměnu za tři úkony právní pomoci ve výši 500,- Kč, tři režijní paušály ve výši 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. 2.400,- Kč a s připočtením 20% DPH činí tato odměna 2.880,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 28. června 2012

Samosoudce

JUDr. Petr Indráček